

Истинската история

На 7 септември 1940 г. България си възвръща Южна Добруджа

*Български войници посрещнати с радост в
освободения Добрич. 1940 г.*

След премахването на ограничителните военни клаузи през 1938 г., възвръщането на Южна Добруджа се превръща в главна стратегическа цел на българската външнополитическа програма за мирна ревизия на Ньойския договор. Основен обект на дипломатическата акция е Германия, която оказва силен натиск върху Румъния и я принуждава да се съгласи на преговори по Добруджанския въпрос, започнали на 19 август 1940 г. в румънския гр. Крайова. В състава на българската делегация, предвождана от пълномощния министър Светослав Поменов, са включени командващият 3-та армия генерал-лейтенант Георги Попов и началникът на Оперативното отделение полковник Иван Попов. Участието им в българо-румънските преговори допринася за очертаването на граничната линия в зависимост от топографските и тактическите условия и изгодите за отбраната на страната. На 7 септември 1940 г. в 15. 20 ч. двете страни подписват договор, който възстановява границата между България и Румъния от 1912 г. и донася националното освобождение на Южна

Добруджа.

Към Отечеството е възвърната територия от 7696 кв.км, населена изключително с българи и отнета с Ньойския договор (1919) в противовес на всякакви исторически и етнически реалности. Възвръщането на областта е сред най-значимите събития в живота на Третата българска държава и остава единствената териториална придобивка за страна от Тристранния пакт, призната от държавите на Антихитлеристката коалиция.